

[Esther Malling Pedersen.]

At der ved Fastlæggelsen af Byggeriets Rammer vil blive vist den størst mulige Beherskelse og Økonomi, kan man sikkert regne med; det har allerede den højtærede Minister udtalt. Naturligvis maa der herved tages fyldigt Hensyn til den Institution, for hvilken de paagældende Bygninger er bestemt. Der er rejst adskillige baade store og imponerende Bygninger i Aarhus, og en Amtsgaard maa naturligvis kunne hævde sig baade ved Ydre og ved Indretning blandt de øvrige Byggeforetagender. Men der er altid en Grænse mellem det overflødig flotte og det, som nødvendigvis skal til for at skabe et smukt, solidt og praktisk anvendeligt Bygningsværk, og den Grænse er der ikke Tvivl om, at den højtærede Minister nok vil vide at finde.

Af meget stor Betydning vil det naturligvis være, at Bygningen bliver henlagt til et centralt Sted, saa at der ikke bliver for store Vanskeligheder for Befolkningen ved at komme dertil.

Den Deling af de to Amter, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, vil blive hilst med almindelig Tilfredshed af Befolkningen i begge Amtsrådskredse. Det har været et længe næret og ogsaa et rimeligt Ønske hos Aarhus Købstad, at den som Landets største Provinsby maatte blive Sæde for det Amt, hvortil Byen hører. Og naar Stiftamtmanden, som det i Lovforslagets § 1 bestemmes, faar Sæde i Aarhus, vil Vanskelighederne med Hensyn til Stiftamtmandens Samarbejde med Stiftøvrighedens Kontorer i Aarhus blive fjernet, og megen besværlig Korrespondance og mange tidsspildende Rejser vil blive sparet.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Skanderborg som Sæde for Amtmanden for Skanderborg Amt, vil jeg for mit Vedkommende finde, at den Bestemmelse, der træffes i Lovforslagets § 1, er velbegrundet. Det vil være naturligt, at Amtmandssædet bevares i den By, hvor det har været hidtil.

Jeg vil gerne sige den højtærede Indenrigsminister Tak, fordi denne Sag nu er ført frem til en Løsning, og jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Malchau: Man maa indrømme, at dette Lovforslag, der fremsattes i Folketinget allerede i forrige Rigsdagssamling, nemlig den 27. Maj i Aar, men ikke naaede at blive færdigbehandlet, inden Samlingen sluttede, har været Genstand for en baade langvarig og grundig Behandling i det i det andet høje Ting nedsatte Udvalg. Dette

Udvalg har i en Række Møder og i Samraad med den højtærede Indenrigsminister behandlet Lovforslaget, ligesom Udvalget sammen med Ministeren har foretaget en Rejse til Skanderborg og Aarhus for nærmere at sætte sig ind i Forholdene paa Stedet. Dette gælder navnlig med Henblik paa Erhvervelse af en Grund til Opførelse af Amtskontorer og Amtmandsbolig eller eventuelt Køb af dertil egnede Bygninger.

Spørgsmaalet om Adskillelse af Skanderborg og Aarhus Amter, hvilke Amter som nævnt har været forenet siden 1867, er ikke af ny Dato, som det ogsaa er omtalt af de ærede foregaaende Ordførere. Den store Befolkningstilvækst og den endnu stærkere Stigning i Arbejdsmængden paa Amtskontoret i Forbindelse med den paa-tænkte Nedlæggelse af det kongelige Borgmesterembede i Aarhus gør, at der i enhver Henseende er saglig Begrundelse nok for en saadan Adskillelse mellem de to Amter.

Naturligvis kunde en eventuel Regulering af Grænserne mellem Randers og Aarhus Amter og mellem Skanderborg og Vejle Amter samt det uløste Spørgsmaal om en eventuel Indlemmelse i Aarhus Købstad af visse af de bymæssigt bebyggede Landkommuner omkring Aarhus By, hvorved Aarhus Amts Antal af Landkommuner reduceredes betydeligt, tale imod, at man netop nu paa dette Tidspunkt skred til en Deling af Amtet, men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Grove i, at dette Spørgsmaal om en eventuel Regulering af Amtsgrenserne naturligvis kan løses uafhængigt af Spørgsmaalet om en Deling af Amtet; det samme gælder med Hensyn til en eventuel Indlemmelse i Aarhus By af nogle af de bymæssigt bebyggede Dele uden om Aarhus By. Folketingsudvalget har da ogsaa ment, at der ikke kan tillægges disse mulige Indvendinger afgørende Vægt, alt taget i Betragtning, og jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tiltræde dette Synspunkt og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Form, hvori det er fremsat, idet jeg mener, at det absolut betyder en Forbedring, og at det vil blive hilst med Tilfredshed af de paagældende Byer og Egne.

Det er da heller ikke saa meget selve det primære i Lovforslaget, nemlig Spørgsmaalet om en Deling eller Ikke-Deling af Amtet, der har bevirket de mange og lange Forhandlinger, som er gaaet forud for Forelæggelsen af Lovforslaget her i Tinget. Det er derimod Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Amtskontorer og en Amtmandsbolig i Aarhus, i og for sig et sekundært Spørgsmaal, men dog alligevel ikke betydningsløst.